

Forfatter: Gierlew, Andreas Christian

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1824-03-27)

Citation: Gierlew, Andreas Christian: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Gierlew, Andreas Christian (1824-03-27)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 125. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000071.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kjøbenhavn den 27de Marts 1824.

— — Dette er ene for at sige Dem, saa snart som mueligt, at efter at Gr. Joch. Bernstorff ogsaa har undskyldt sig, under Paaskud af Sygelighed, og Kongen, som man siger, egenhændigt har tilskrevet Krabbe og erholdt Svar, er Kammerjunkeren Zeuthen igaar Morges afgaaet som Coureer med Depecher til Stockholm, hvor De veed, han er ansat som Legat. Secret. Jeg spiste med ham i Thorsdags og s. 126spøgebe med ham om hans pludselige Afreise for „at føre Bruden hjem“. Maaske er Valget det bedste. Jeg beklager Kongen inderlig, det er en bitter Skaal at tømme, saaledes at faae Nei, og tilstaaer, at jeg, som han, let kunde fristes til at lade disse Invalidere afløse, der foretrække deres Beqvemmelighed for hans og Statens Tjeneste, men c'est à l'ordre du jour. — —

Men kan De gjette, hvem .Rygtet siger, har fremstillet sig til Ministerposten i Sverrig? Neppe og vel ei engang troe det, naar jeg siger Dem det. Grev Haxthausen, kaldet den sure Agurke! I Guder over og under Jorden, hue usque proventum, saa dybt ere vi sjunkne, at et Bæsen, hvis Latterlighed har udsat ham for Gadedrenges Spot, uden nogensinde at have tjent i Carrieren, tør vove blot at drømine om Sligt. Saa er dog Pedanten Koss en stor Mand i Sammenligning; dog hvad vilde vore saa sissige Naboer dømme om os ved slige echantillons!

— — Prinds Christian gaaer efter Paasken til Fyen, men kommer her tilbage til Consirmationen. Man har talt om, at han skulde ledsage Kongen i Jylland, men det synes af mange Grunde neppe troligt, om ei for andet end for Damen i Horsens. — —